

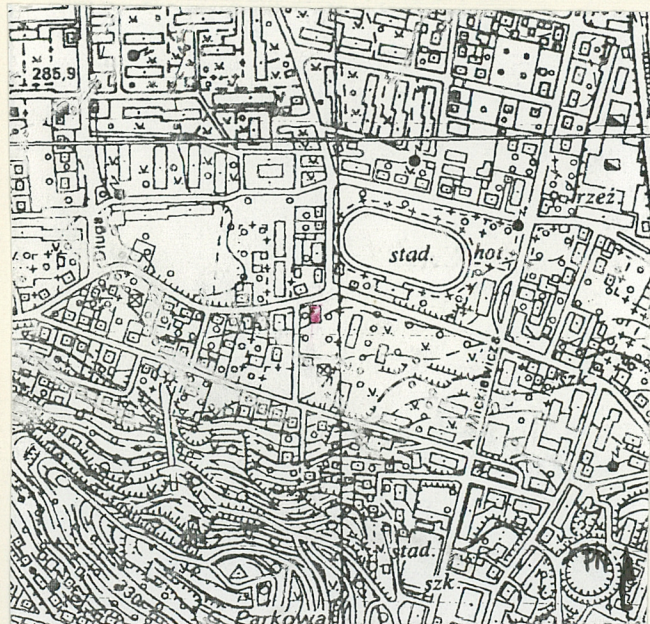
1. Obiekt **ZAP. BROWAR, OB. DOM MIESZKALNY, ul. II Pułku Strzelców
Podhalańskich 1**

2. Czas powstania
po 1849 r. (ok. 1860 r.)
po 1912, przed 1926

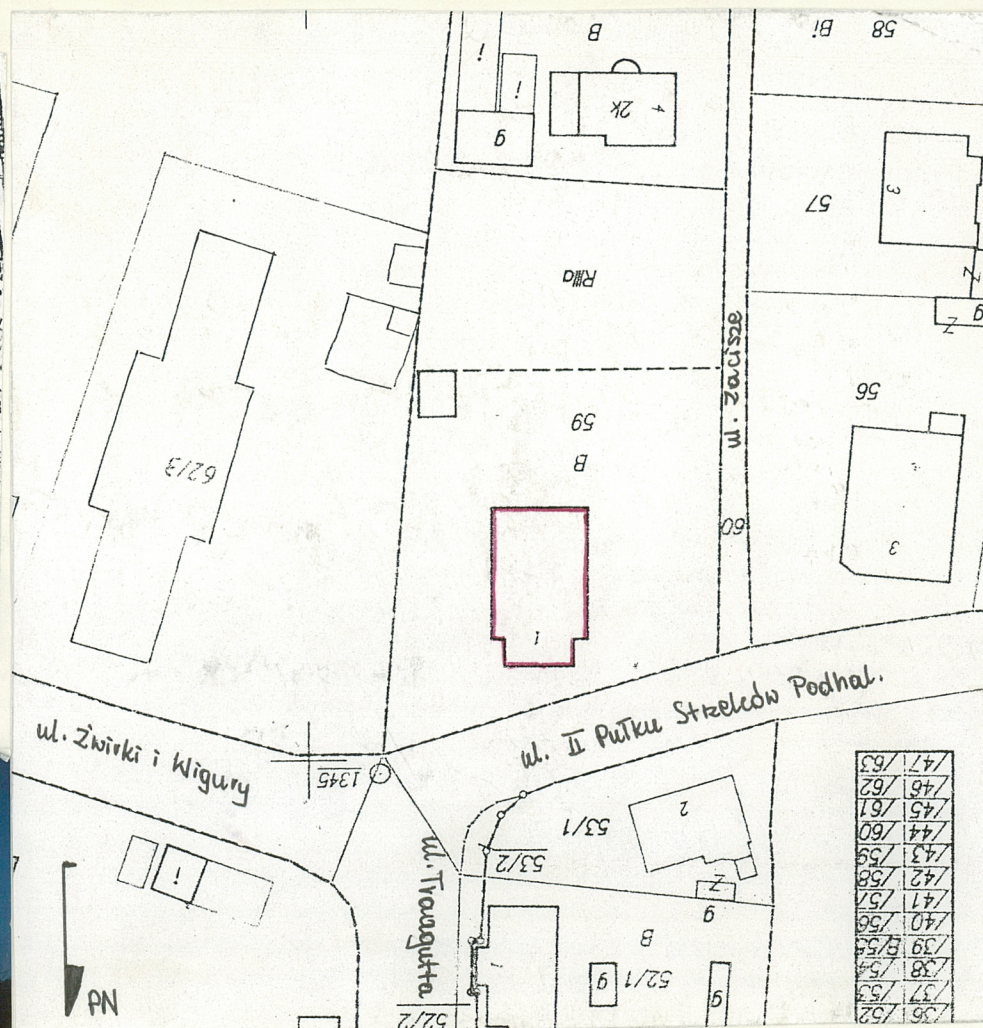
3. Miejscowość

SANOK

11. Zdjęcia, rzut, przekrój, sytuacja, orientacja

orientacja skala 1:10000

sytuacja skala 1:1000

5 10 15 20 25 m

4. Adres **ul. II pułku Strzelców
Podhalańskich**

nr hipoteczny .....
dz. nr 59 Śródmieście

5. Przynależność administracyjna

województwo ..... **PODKARPACKIE**

gmina ..... **pow. Sanocki**

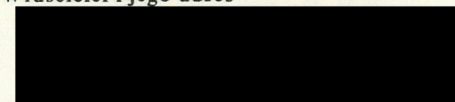
6. Poprzednie nazwy miejscowości

7. Przynależność administracyjna

przed 1 VI 1975 **RZESZOWSKIE**
województwo ..... **Sanok**

powiat .....

8. Właściciel i jego adres

dokończenie zał. nr 1

9. Użytkownik i jego adres

10. Rejestr zabytków

A-160 -1989r.

NA- 226 ..... data 23.11.1990 r.

h ~ 9m

Teren, na którym stoi ob. dom mieszkalny stanowi pierwotnie teren dawnego **wójtostwa**. Przywilej z 1339r. Jerzego II Trojdenowicza, dziedzica i pana Rusi, nadaje wójtostwo sanockie swojemu słudze Bartkowi z Sandomierza. Było ono dziedziczne; następcy Bartka utrzymali je w swoim rękach do 1491 gdy Hieronim i Piotr - synowie Jana wójta (zm. w 1488 r.) oraz ich siostra Anna sprzedali zadłużone wójtostwo Stanisławowi Pieniążkowi, ówczesnemu staroście sanockiemu. W 1508r. właścicielami są bracia Mikołaj, Jan, Klemens i Marcin Kamienieccy. W 1516 r. połowę wójtostwa kupuje miasto Krosno a drugą część Paweł Hoffman, mieszczanin krakowski. W 1524 r. wójtostwo pojawia się w składzie dóbr starostwa sanockiego, dzieląc jego losy do czasów rozbiorów. Wójtostwo było w zarządzie kolejnych starostów: Mikołaja Wolskiego, Piotra Zborowskiego, Sebastiana Lubomirskiego i Mikołaja Cikowskiego, a od 1573 r. przez przeszło dwa wieki aż do 1784 r. w ręku wpływowej rodziny Mniszchów (ostatni Józef Jan Tadeusz zm. w 1784 roku). Po I-szym rozbiorze Polski, dobra starościńskie zostały włączone przez Austriaków do dóbr kameralnych. Teren wójtostwa został sprzedany (wraz z sąsiednimi miejscowościami) kanceliście cyrkułu sanockiego i jego żonie Zofii Szalańskiej (vel Szalawskiej), którym zap. był Walenty Tchórznicki (wspominany zarówno jako kancelista, jak i wykupujący u schyłku XVIII w. nieruchomości mieszczańskie i kościelne, nabywca w l. 90-tych XVIII w. terenu wójtostwa w Sanoku, działacz patriotyczny w czasie powstania listopadowego, w 1808 r. wymieniany jako właściciel folwarku, dworu i domu w Sanoku). W rękach tej rodziny, resztówka d. wójtostwa pozostała prawnie do 1970 r., w którym wpisano prawo własności w miejsce Henryka Mniszek Tchórznickiego (wł. od 1917 r.) na rzecz Skarbu Państwa. W czasach Kacpra Niesieckiego (ok. 1842 r.) właścicielem rozległych dóbr

C.d. załącznik nr 1

USYTUOWANIE: dom zlokalizowany jest na prostokątnej działce, usytuowanej po południowej stronie ulicy II Pułku Strzelców Podhalańskich (poprzednio ul. Nowotki, przed II wojną światową ul. Granowskiej, w czasie II wojny światowej Schubertstrasse), będącej przedłużeniem ul. Zamkowej oraz ul. Żwirki i Wigury; przy skrzyżowaniu z ul. Zacisze; na wprost wylotu ulicy Traugutta. Po zachodniej stronie sąsiaduje z zabudową dawnych koszar; naprzeciw znajduje się budynek administracyjny Muzeum Budownictwa Ludowego, w pobliżu stadion. Od płn. oraz po drugiej stronie ul. Zacisze stoją domy mieszkalne, budowane od czasów parcelacji folwarku. Budynek zwrócony szczytem do ul. II Pułku Strzel. Podh. Posesja na rzucie nieregularnego czworoboku, ogrodzona: od frontu współczesnym metalowym ogrodzeniem z płaskowników umieszczonym pomiędzy stylizowanymi na historyczne murowanymi współcześnie słupkami; pozostałe z siatki metalowej. Przy granicy wsch. działki stoi niewielki budynek gospodarczy. Na działce rosną drzewa.

MATERIAŁ I KONSTRUKCJA: Ściany domu murowane, z cegły na zaprawie wapiennej, fundamenty kamienne. Ściany zewnętrzne i wewnętrzne otynkowane tynkiem wapienno – cementowym i pomalowane farbami, w kuchni i łazience częściowo wyłożone płytkami ceramicznymi, na klatce schodowej drewnianymi listwami, w pomieszczeniu przyległym do klatki schodowej płytami gipsowo – kartonowymi. Cokół również otynkowany. Balustrady tarasu i schodów zewn. w formie murków murowanych z cegły i otynkowanych zaprawą wapienno – cementową. Sklepienia piwnic z cegły łączonej zaprawą wapienną, kolebkowe. W piwnicy pod klatką schodową odcinkowe na belkach stalowych. Stropy prawdopodobnie drewniane z podsufitką, otynkowane tynkiem wapienno – cementowym. W części użytkowej poddasza analogiczne. W wiatrołapie przy wejściu do piwnicy strop żelbetonowy, płaski. Wieżba dachowa – drewniana, krokwiowo – stolcowa na ścianie kolankowej, przekształcona. Dachy: nad częścią wyższą dwuspadowy, od południa z naczółkiem; nad częścią niższą i lukarnami dwuspadowe; pokryte blachą ocynkową, gładką; nad wiatrołapem dwuspadowy, o bardzo małym kącie pochylenia połaci; w dachu świetlik doświetlający korytarz poddasza. Kominy: murowane z cegły, niektóre z dekoracyjnymi czapami oraz współczesne mur. i metalowe. Posadzki i podłogi: w piwnicach z kwadratowych płyt marmurowych w części klubowej w części gospodarczej płytki ceramiczne i panele. Pozostałe: z desek ułożonych w kwadraty w pokoju płn. – wsch., parkiet w jodełkę, podłogi z desek oraz płytki ceramiczne w kuchni i łazience. Schody: do piwnicy betonowe, jednobiegowe; na poddasze drewniane, dwubiegowe ze spocznikiem ograniczone pierwotnie drewnianą balustradą obecnie obudowane drewnianą ścianką. Stolarka: Okna drewniane, skrzynkowe, oryginalne, o zróżnicowanej wielkości, czterokwaterowe, w szczycie pld. sześciokwaterowe. Okna w szczycie płn. zakończone półkoliście dwu- i trzy dzielne. Drzwi drewniane, częściowo oryginalne. Zewnętrzne: do klatki schodowej oryginalne, klepkowe, 1-skrzydłowe, z prostym nadświetlem, oddzielonym od otworu drzwiowego mur. parapetem, klepki ułożone w jodełkę przechodzącą w kwadrat, pośrodku kwadratu przeszklony, nieduży otwór; para drzwi od strony tarasu współczesna (dwu- skrzydłowe, płycinowe, z nadświetlem) w miejsce pierwotnych przeszklonych; do piwnic jednoskrzydłowe, współczesne, od zach. metalowe. Wewnętrzne: oryginalne i współczesne, oryginalne: jedno- i dwuskrzydłowe płycinowe, z ozdobnie ułożonymi płycinami, niektóre górą przeszklone. Część drzwi posiada oryginalne zamki z ozdobnymi, mosiężnymi klamkami.

RZUT: budynek na rzucie prostokąta z dobudowanymi: od frontu dwoma węższymi, prostokątnymi aneksami, tarasem od strony pld. oraz współczesnym śmietnikiem w narożniku pomiędzy współczesną dobudówką osłaniającą wejście do piwnicy a aneksem z klatką schodową (o zaokrąglonej ścianie).

BRYŁA obiektu składa się z parterowego prostopadłościanu, przykrytego dachem dwuspadowym z wbudowanymi pośrodku dłuższych boków dachu lukarnami, oraz dwu dobudowanych od strony północnej prostokątnych aneksów. Starszy nieco niższy od głównej bryły, ze szczytem o neobarokowej formie. Aneks współczesny, niski, ze szczytem naśladującym neobarokową formę starszego, osłania wejście do piwnicy.

C.d. załącznik nr 3

<p>14. Kubatura</p> <p>ok. 1300 m³</p> <p>(z piwnicami i poddaszem)</p>	<p>15. Powierzchnia użytkowa</p> <p>ok. 620 m²</p> <p>(z poddaszem i piwnicami)</p>	<p>16. Przeznaczenie pierwotne</p> <p>przemysłowe (zap. browar) lub magazynowe</p>	<p>17. Użytkowanie obecne</p> <p>mieszkalne i usługowe (klub z barem)</p>
<p>18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja</p> <p>Według tradycji rodzinnej obiekt remontowany po II wojnie, zakres remontu nie jest znany. Prace remontowe były prowadzone w części pld. oraz w piwnicach w trakcie użytkowania jej przez Muzeum Budownictwa Ludowego (po 1962 r. – przed 1991 r.). Przed majem 1977 r. prowadziła bliżej nieokreślone roboty Spółdzielnia Rzemieślnicza „Bieszczady” z Sanoka a przed listopadem tegoż roku Zarząd Budynków Mieszkalnych w Sanoku . W 1986 r. adaptowano na cele muzealne piwnice (m.in. otynkowano ściany wewn., wykonano toalety, podzielono poprzeczną piwnicę na trzy części, wykonano instalację elektryczną, telefoniczną, centralne ogrzewanie z kotłownią, wybudowano aneks osłaniający wejście do piwnicy, zap. wówczas ogrodzono nieruchomość od ul. II Pułku Strz. Podh.). Ok. 1993 r. w części ptn. wykonano instalację gazową i zmodernizowano c. o. Wykonano łazienkę na parterze, częściowo wyłożono boazerią ściany klatki schodowej, w kuchni wyłożono podłogę i częściowo ściany płytkami ceramicznymi, wymieniono też część drzwi na nowe (zewn. w elewacji pld. oraz niektóre wewn.). Od sierpnia 2002 r. do stycznia 2003 r. ponownie wyremontowano piwnice na cele klubowo – barowe (m.in. wykonano izolację pionową, wymieniono okienka piwniczne, wyremontowano instalację elektryczną, zbito część cement. tynku ze ścian i sklepienia odsłaniając duże fragmenty oryginalnego wątku kamiennego i ceglanego, ściany piwnicy poprzecznej wyłożono płytami kartonowymi, wykonano w niej podłogę z paneli oraz płytek ceramicznych). W narożu ptn. – zach. budynku wybud. śmietnik.</p>		<p>19. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcje dachowe, pokrycie dachu, wyposażenie i instalacje)</p> <p>Stan obiektu średni. Fundamenty pomimo wykonania izolacji pionowej ze śladami wilgoci. Wilgoć w dolnych partiach muru zewn., łuszcząca się miejscami farba, niewielkie spękania tynku (szczególnie w szczycie pld.), wewnątrz spękania tynku w narożach stropu. Sklepienia piwnic w dobrym stanie. Wieźba dachowa częściowo dostępna, w średnim stanie. Pokrycie dachu i świetlik szczelne. Zniszczone zwieńczenie pld. komina. Nieszczelna stolarka. Niewielkie spękania murków balustrady tarasu i schodów zewn., rysy spękań na niektórych stopniach schodów. Zniszczone i porośnięte trawą płytki tarasu; w górnej części murku tarasu występują porosty. Ubytki tynku i spękania słupków ogrodzenia działki.</p> <p>20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie</p> <p>Osuszyć mury zewn. ścian. Pomalować elewacje. Wymurować brakujący fragment pld. komina z odtworzeniem dekoracyjnej czapy. Wyremontować taras, stolarkę okienną i drzwiową.</p>	

21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)

1. Księga wieczysta nr [REDAKTED], Sąd Rejonowy w Sanoku
2. Księgi gruntowe Sanoka nr 476 i 475, Sąd Rejonowy w Sanoku
3. Księgi tabularne nr 143, Sąd Rejonowy w Sanoku
4. Plany budynków mieszkalnych na Wójtostwie w Sanoku 1921 -1936, Arch. Państwowe w Rzeszowie, Oddz. w Sanoku, Akta Miasta Sanoka, sygn., 605 , k. 63 (plan Wójtostwa)
5. Plany budynków mieszkalnych przy ul. Sanowej, Sienkiewicza, Słowackiego, Sobieskiego, Stróżowskiej, Wąskiej, Wesołej, Zamkowej, Zgody i Zielonej, Wójtostwo – 1892 –1918 r., Arch. Państwowe w Rzeszowie, Oddz. w Sanoku, Akta Miasta Sanoka, sygn. 329 – kwerenda negatywna; c.d. zał. nr1

22. Bibliografia

1. Sanok. Dzieje miasta, pr. zb. pod red. F. Kiryka, Kraków 1995
2. A. Fastnacht, Sanok. Materiały do dziejów miasta do XVII w., opr. F. Kiryk, Brzozów 1990
3. A. Fastnacht, Słownik historyczno – geograficzny ziemi sanockiej w średniowieczu, t. II, część 3, Kraków 2002
4. K. Niesiecki, Herbarz Polski, t. VII, s.55-57 (Tchorzniccy - Mniszkowie)
5. E. Zajac, Szkice z dziejów Sanoka, Sanok, 1998
6. F. Oberc, Sanok – instytucje kultury, Sanok 1999 ; c.d. zał. nr 1

23. Źródła ikonograficzne i fotograficzne (rodzaj, miejsce przechowywania, sygnatury)

1. Dwa obrazy z widokiem obiektu, przed 1939 r, malowała Ewa Nowotarska u autorki – niedostępne

24. Uwagi różne

Południowa część parteru budynku oraz część pomieszczeń na poddaszu niedostępne – ich właściciele mieszkają poza Sanokiem. Rzut niedostępnej części parteru wykonano na podstawie wskazań [REDAKTED]. Nie udało się ustalić dokładnych adresów wszystkich właścicieli.

25. Opracował

PRZEDSIĘBIORSTWO WISPROJ
tekst ..... *Jerzy Sulima* ..... *listopad 2003r.* ..... *Jerzy Sulima*
imię, nazwisko, data, podpis
plany, rysunki ..... *Lidia Kiryk* ..... *listopad 2003r.* ..... *Jerzy Sulima*
imię, nazwisko, data, podpis
zdjęcia fotogr. .... *Jerzy Sulima* ..... *listopad 2003r.* ..... *Jerzy Sulima*
imię, nazwisko, data, podpis
miejsce przechowywania negatywów ..... *u autora* .....

KARTA PO WYPEŁNIENIU PODLEGA OCHRONIE NA PODSTAWIE PRZEPISÓW PRAWA AUTORSKIEGO !

26. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

27. Załączniki
Nr 1 – opis – c.d. punktu 8,12,13, 21 i 22 ;Nr 2– rzut piwnic i parteru, zdjęcia; Nr 3 – c.d. punktu 13, zdjęcia; Nr 4– Mapa gruntów przyległych do zabudowań folwarku „Wójtostwo”, kserokopia oryginału z Arch. Państw. w Rzeszowie, Oddział w Sanoku, Nr 45– fragment mapy katastralnej Sanoka z1849 r., kserokopia z oryginału z AP w Rzeszowie

1. Miejscowość SANOK	2. Obiekt (nazwa jak w karcie) ZAP. BROWAR, ob. dom mieszkalny, ul. II Pułku Strzelców Podhal. 1	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) c.d. punktu 8, 12, 21 i 22.
--------------------------------	--	---

c. d. punktu nr 8:

c. d. punktu 12:

z wójtostwem sanockim był Jan Tchórznicki, żonaty z Kornelą ze Stankiewiczów. W 1887 r. rozpoczęto sprawę spadkową po zmarłej w 1885 r. Kornelii Tchórznickiej. W 1889 r. postępowanie to było nieukończzone, jako właściciele występują Józefa z Tchórznickich Ryłska, Maria z Urbańskich Szeliska i bezwłasnowolna Teofila Tchórznicka (której kuratorem był Władysław Urbański, ojciec Marii). W tymże roku wymienieni spadkobiercy Kornelii sprzedają część majątności Sanok, w tym część gruntów Wójtostwa wraz z prawem propinacji Kazimierzowi Wiktorowi. W 1897 r. pozostałej części właścicielkami pozostają Józefa z Tchórznickich Ryłska i Teofila Tchórznicka. W 1908 r. prawo własności do majątności po zmarłej Józefie Ryłskiej dziedziczy dr Aleksander Mniszek Tchórznicki (zm. przed marcem 1917 r.; w 1914 r. członek dożywotni parlamentu austriackiego i emeryt. prezydent Wyższego Sądu Krajowego; właściciel Pisarowic, Sanoczka, Dąbrówki Polskiej, Dąbrówki Ruskiej, Stróż Wielkich, Stróż Małych, Posady Sanockiej oraz gruntów Wójtostwa wraz z browarem i spichlerzem).

Nie wiemy jaka zabudowa istniała na części miasta należącej do wójtów dziedzicznych a zwanej do dziś Wójtostwem. Folwark wójtowski zap. istniał w XV w. (w 1459 r., wymieniani są „służkowie robotni”). W 1504 r. pracują na nim kmiecie z Dąbrówki, a w latach 1504–1507 był zastawiany przez Jakuba Pieniążka. Folwark wówczas zap. istniał w tym samym miejscu, co zabudowania folwarczne widoczne na XVIII-w. i XIX-w. mapach. W 1558 r. na folwarku stał dom mieszkalny i zabudowania gospodarcze. W roku 1765 na folwarku stały dwa budynki mieszkalne dla posesora i podstarościego, stodoła, spichlerz, stajnia i obora. Na mapie Sanoka z 1799 r. zabudowa folwarczna, położona przy drodze do Dąbrówki, składa się z 11 budynków, z których jeden nieduży, przy rozwidleniu dróg, o rzucie prostokąta zwróconego szczytem do duktu, położony był zap. w miejscu co dokumentowany obiekt, być może piwnice d. browaru stanowią ich relikty. Na mapie katastralnej z 1849 r. zabudowania folwarku oznaczone jako „browar” (Brauhaus), składały się z mniejszej ilości budynków. W miejscu opisywanego domu stoi niewielki, drewniany budynek. Na mapie folwarku „Wójtostwo” (sporządzonej przez inżyniera miejskiego Władysława Beksińskiego) zap. przed 1897 r., szczytem do skrzyżowania dwu dróg stoi budynek o wielkości i rzucie zbliżonym do omawianego. Parcelację wójtostwa rozpoczętą w 1889 r. kontynuuje Józefa Ryłska (od niej kupuje miasto Sanok w 1897 r. przyległy teren do opisywanego obiektu pod koszary, targowicę, rzeźnię). Aleksander Tchórznicki z żoną Marią prowadzą dalszą parcelację majątności; w latach 1909-1910 przekazują miastu górę Stróżnię z przeznaczeniem na park. W tym czasie dzieli teren folwarku na szereg parcel. Nowi nabywcy rozpoczynają budowę domów, m.in. w 1912 r. Jan Słuszkiewicz wg projektu Chomiaka. Parcelacja terenu kontynuowana była po 1918 r..

W 1912 r. parcelę z **ob. budynkiem mieszkalnym** (według tradycji rodzinnej - browarem) kupują Jan i Paulina Lorenc oraz Antonina Wyżykowska po połowie. Prawdopodobnie zaraz po kupnie budynek zostaje adaptowany przez Lorenców na cele mieszkalne z wykonaniem nowego układu wnętrza. W czasie I wojny światowej zabudowania po dawnym folwarku (m. in. browar i spichlerz) były zrujnowane. Zniszczony był również budynek kupiony przez Lorenców. Według tradycji rodzinnej został on odbudowany po wojnie (zap. przed 1926 r.), projektant odbudowy budynku nieznany. W archiwum budowlanym Sanoka nie odnaleziono dokumentów dot. odbudowy bądź remontu obiektu. Według tradycji rodzinnej do obiektu miano wykonać pd strony pñ.dobudowę z klatką schodową (na planie sprzed 1897 r. aneks ten istnieje), tarasu od południa, werandy od zachodu oraz balkon w szczycie pñ. Czas wykonania tych prac nie jest

znany. Na podzielonej parceli Antonina Wyżykowska buduje w 1925 r. nowy dom wg projektu Chomiaka, w miejscu po jeszcze XVIII- wiecznym obiekcie. Po zmarłym Janie (naczelniku więzienia) dziedziczą budynek w 1926 r. żona oraz dzieci: Maria Bilińska, Stanisława Nowotarska (żona - adwokata wojskowego), Adela (działaczka społeczna), Jadwiga (absolwentka akademii Sztuk Pięknych w Pradze, nauczycielka rysunku w szkołach sanockich, malarka), Janina (po mężu Sławińska), Zofia i Tadeusz.

Jakieś prace budowlane przy budynku były prowadzone w 1933 r., o czym świadczy zaciągnięta w tymże roku pożyczka na kwotę 4 tys. zł. (być może część prac wymienionych powyżej wykonano wówczas). W pñ. – wsch.. pokoju na stropie zachowana ozdobna snycerka, wyk. przez Jadwigę Lorenc w tym czasie. W czasie II wojny światowej budynek zajęli okupanci niemieccy na mieszkania dla oficerów z pobliskich koszar. W 1942 r. wywłaszczyli oni obiekt na rzecz Generalnego Gubernatorstwa. Przerobili cały strych na cele mieszkalne, zniszczona została weranda i balkon. W 1948 r. zwrócono prawnie nieruchomość dawnym właścicielom. W 1958 r. właścicielami są [REDAKTOWANO]

[REDAKTOWANO] W 1959 r. w księdze wieczystej dokonano wpisu na rzecz [REDAKTOWANO] (zap. po Tadeuszu Lorencu). W 1960 r. część udziału w nieruchomości po Stanisławie Nowotarskiej dziedziczą dzieci [REDAKTOWANO]. W 1991 r. spadek po zmarłej Janinie Sławińskiej otrzymują jej dzieci [REDAKTOWANO]. W latach 90-tych sądownie stwierdzono nabycie części po zmarłych Jadwidze Lorenc i Danucie Sławińskiej – Stangierskiej przez Katarzynę Stangierską – Winnicką i Piotra Stangierskiego. Po II wojnie światowej w budynku mieściły się mieszkania. Zap. już od 1962 r. w południowej części budynku zlokalizowana była pracownia konserwacji zabytków ruchomych Muzeum Budownictwa Ludowego w Sanoku, a później biblioteka. Od 1991 r. ta część obiektu jest sporadycznie użytkowana. W piwnicach budynku od stycznia 1989 r. do czerwca 1991 r. działał Klub Muzealny Muzeum Budownictwa Ludowego; jedna była przeznaczona na czasowe ekspozycje, w drugiej działała kawiarnia, w trzeciej znajdowało się zaplecze gospod. i kotłownia. W Klubie odbywały się też lekcje muzealne i odczyty. W 2003 r. ponownie otwarto klub zw. „Klubem u Pani K.”, prowadzony przez prywatnych dzierżawców, w którym odbywają się koncerty, dyskoteki itp.

Czas powstania obiektu nie jest znany, został wybudowany zap. po 1849 r. (wg tradycji po 1860 r.), być może na reliktach piwnic po budynku stojącym w tym miejscu w k. XVIII w., a nieistniejącym w 1849 r. Trzeba zaznaczyć, że starostowie sanoccy posiadali w 1762 r. browar, jego lokalizacja jest nieznana. Na terenie miasta pod datą 1788 figuruje browar, jako świeżo wybudowany (ostatni zap. należał do miasta).

Styl - budynku bezstylowy, z neobarokowym szczytem od pñ. oraz dużym tarasem od pñd. W architekturze budynku i jego rozplanowaniu dostrzec można pierwotne przeznaczenie gospodarcze domu. Pod budynkiem obszerne kolebkowe piwnice, wydaje się, że starsze niż obiekt. Przy budynku zachowany ogród ze starodrzewiem.

C. d. punktu 21:

7. Tzw. mapa Miega z 1778 – 1782, fotokopia sekcji nr 104, ROBiDZ Rzeszów
8. Mappa Territorii libera Cezareo Regiae Civitatis Sanok ..., 1799, Arch. Muz. Hist. w Sanoku, kserokopia w: „Studium wartości kulturowych Starego Miasta w Sanoku w obszarze zamierzonej modernizacji nawierzchni placów i ulic, opr. prac. ROSiOŚK w Rzeszowie, arch. ROBiDZ
9. Mapa katastralna Sanoka z 1849 r., Arch. Państwowe w Rzeszowie
10. Mapa gruntów przyległych do zabudowań folwarku „Wójtostwo”, br. daty (przed 1897 r.), Arch. Państw. w Rzeszowie, Oddział w Sanoku (patrz: p.21.4)

C. d. punktu 22:

7. H. Piasecka – Wilczyńska, Sprawozdanie z działalności Muzeum Budownictwa Ludowego w Sanoku za lata 1989 – 1992, w: Materiały Muzeum Budownictwa Ludowego w Sanoku, z. nr 31, s. 116-126.

Wkładkę założył: Jerzy Sulima, listopad 2003

Miejsce przechowywania negatywów: u autora

PRZEDSIĘBIORSTWO „WISPRO”
SULIMA JERZY
36-064 RZESZÓW, ul. Targowa 2a
tel. 859 01-05
REGON 690422650, NIP 813-109-24-32

1. Miejscowość SANOK	2. Obiekt (nazwa jak w karcie) BROWAR, OB. DOM MIESZKALNY, UL. II PUŁKU STRZELCÓW PODHALAŃSKICH 1	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) RZUT POZIOMY PIWNIC RZUT POZIOMY PIĘTRA
--------------------------------	---	--

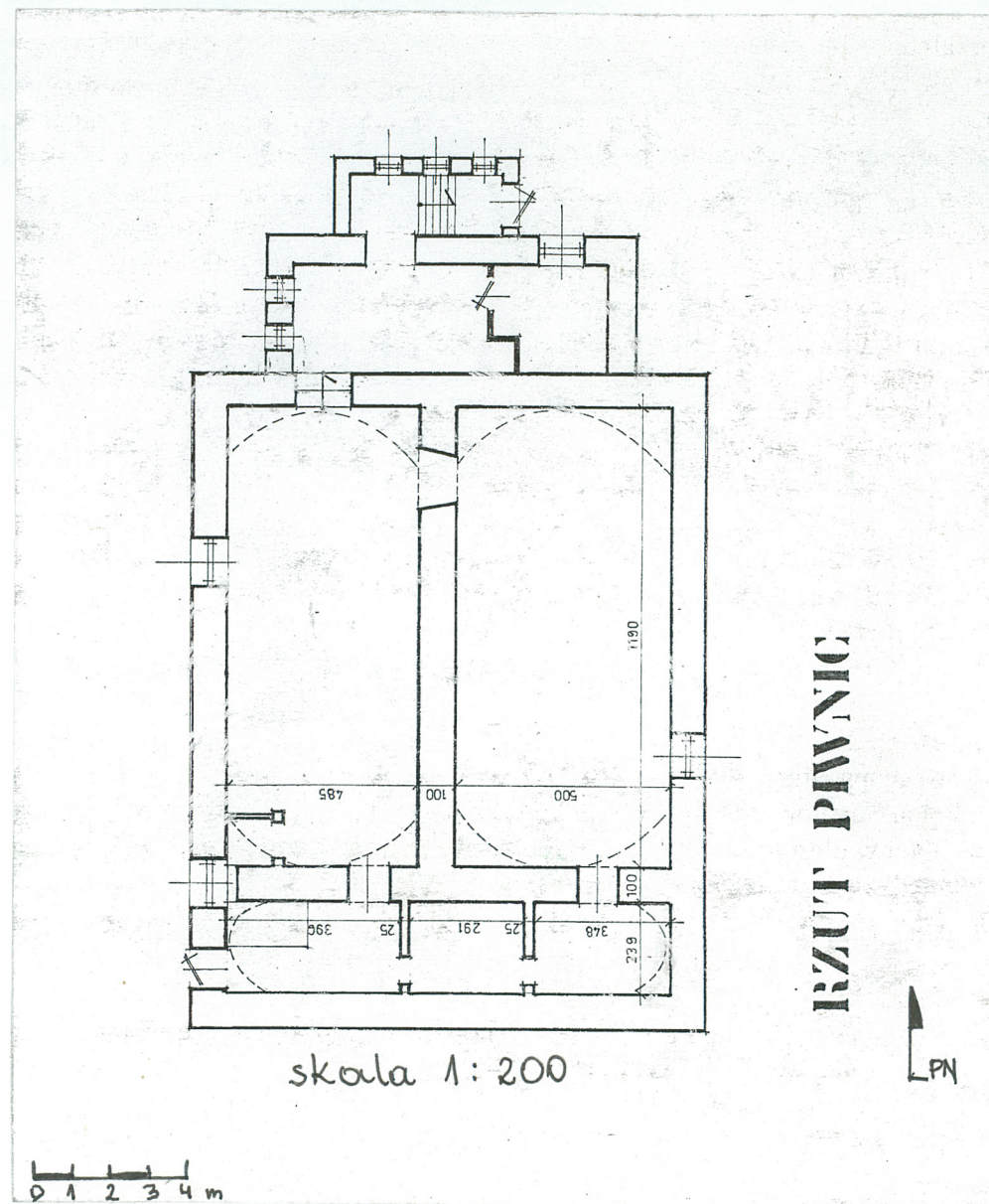
Elewacja południowa

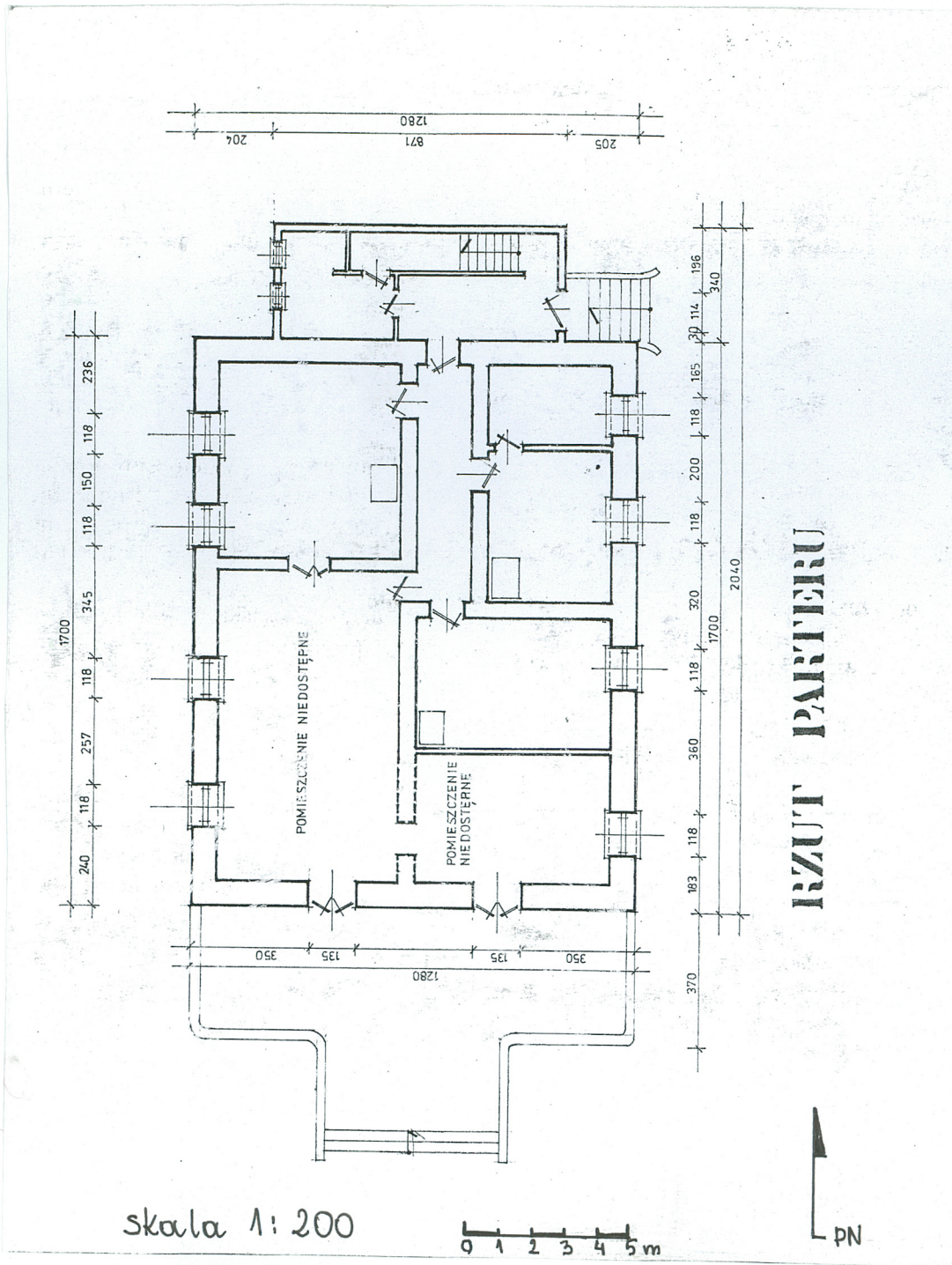
Elewacja wschodnia

PRZEDSIĘBIORSTWO „WISPRO”
SULIMA JERZY
35-064 RZESZÓW, ul. Targowa 2a
tel. 859 01 06
REGON 690422650, NIP 813-109-24-32

Wkładkę założył:

Elewacja zachodnia

Szczyt północny

1. Miejscowość SANOK	2. Obiekt (nazwa jak w karcie) Zap. browar , ob. dom mieszkalny, ul. II Pułku Strzel. Podh. 1	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) c. d. p. nr 13 (opisu), fotografie
--------------------------------	---	---

ELEWACJE: o skromnym wystroju ograniczającym się do ozdobnego szczytu elewacji pñ., umieszczonych na lizen i listew pod okapami dachowymi. Zarówno lizeny jak i listwy wyrobione w tynku. Fundamenty piwnic wyniesione ponad powierzchnię terenu, wyrównują jego spadek, nieco cofnięte w stosunku do lica ścian parteru. Wszystkie okapy dachów odeskowane od spodu, nieco wysunięte poza lico ścian, wsparte na ozdobnie wyciętych końcówkach krokwi.

Północna – od ulicy II Pułku Strzelców Podhalańskich, dwuosiowa, z neobarokowym szczytem oraz z dobudowanym, współczesnym aneksem, osłaniającym wejście do piwnic. Osie stanowią prostokątne otwory okienne z czterokwaterowymi oknami. Pod oknem zach. w cokole podłużny otwór okienny doświetlający piwnicę. Neobarokowy szczyt o kształcie wklęsło – wypukłym, zakończony trójlistnie; dodatkowo ozdobiony trzema metalowymi kulami u nasad trójlistnia i w jego szczycie; na zakończeniu spływów uproszczone woluty. Kształt szczytu podkreśla listwa wyrobiona w tynku. W szczycie trzy otwory okienne zwieńczone półkoliście, przy czym skrajne o połowę węższe od środkowego. Współczesny aneks dobudowany do naroża wsch., trzyosiowy; osie stanowią prostokątne otwory okienne z oknami bez podziałów. Szczyt aneksu płynną linią nawiązuje do kształty szczytu neobarokowego, podobnie podkreślony listwą wyrobiona w tynku; szczyt ten oddziela od ściany niesymetrycznie umieszczona listwa. Po zach. stronie aneksu otwór z drzwiami do piwnic.

Zachodnia – Frontowa, z cofniętą bryłą dobudówki, mieszczącej klatkę schodową i dobudowanym do niej współczesnym aneksem. Główna część czteroosiowa. Osie stanowią prostokątne otwory okienne. Ponad skrajnymi osiami małe okienka w ścianie kolankowej, doświetlające strych. Pod środkowymi osiami, w cokole podłużne otwory okienne doświetlające piwnice; okna bez podziałów. Pośrodku dachu duża lukarna z dwoma otworami okiennymi o czterech kwaterach. W dobudówce prostokątny otwór drzwiowy z przeszklonym nadświetlem ponad nim, dostępny poprzez zwężające się ku górze betonowe schody, ograniczone murewanymi, pełnymi balustradami, dostosowanymi kształtem do linii schodów.

Wschodnia – o rozkładzie osi analogicznym jak w elewacji zachodniej. Zmieniona poprzez wykonanie w ścianie fundamentów, pomiędzy osią skrajną pñd, a drugą, otworu drzwiowego do piwnicy, dostępnego przez wykop zabezpieczony betonowymi ścianami, do którego prowadzą jednobiegowe, betonowe schody. Schody osłonięte daszkiem jednospadowym, z blachy falistej. Tutaj też dostawiono dodatkowy, metalowy, wąski komin. Dobudówka dwuosiowa, osie stanowią dwa otwory okienne, powtórzone w części piwnicznej. Kształt okien analogiczny do pozostałych.

Południowa – dwuosiowa, osie stanowią prostokątne otwory drzwiowe z nadświetlem. W szczycie duże okno 6-kwaterowe, umieszczone centralnie. Górą szczyt ograniczony naczółkiem dachu. Wzdłuż całej szerokości elewacji dobudowany obszerny taras, zabezpieczony balustradą w postaci niskiego murku, dostępny poprzez trzy stopnie jednobiegowych, betonowych, szerokich schodów.

WNĘTRZE : Obiekt w części południowej parteru dwutraktowy, o kierunku traktów północ – południe, w części północnej z zachodniego traktu wydzielony środkiem korytarz. W pomieszczeniach parteru (w części użytkowanej) zachowane prostokątne płyciny o szerokości otworów okiennych (wykonane w murze). Kondygnacja piwniczna dwutraktowa z trzecią piwnicą wzdłuż szerokości obu traktów, podzieloną wtórnie na trzy mniejsze pomieszczenia (w pomieszczeniu wsch. wydzielona kotłownia). W piwnicy wsch. wtórna część barowa z zapleczem kuchennym. W piwnicy pod aneksem z klatką schodową wykonano wtórnie toalety. Na fragmentach ścian piwnic oraz ich sklepieniu odsłonięty oryginalny watek muru kamiennego i ceglanego. Poddasze mieszkalne z korytarzem pośrodku. Wnętrze pozbawione cech stylowych.

WYPOSAŻENIE: W jednym z niedostępnych pomieszczeń na poddaszu zachowany piec kaflowy z czasów II wojny światowej, pozostałe piece kaflowe późniejsze, w narożach stropu pokoju pñ. – wsch. ozdobna snycerka imitująca sztukaterie. Częściowo zachowana oryginalna stolarka z mosiężnymi, ozdobnymi klamkami oraz część oryginalnych podłóg. Zachowane meble z epoki. W piwnicy wsch. współczesne malowidło ściennie.

INSTALACJE: elektryczna, gazowa, centralnego ogrzewania, wodno – kanalizacyjna, telefoniczna.

PRZEDSIĘBIORSTWO „WISPRO”
SULIMA JERZY

Wkładkę założył: Jerzy Sulima, 35-064 RZESZÓW, ul. Targowa 2a
Miejsce przechowywania negatywów: u autora tel. 859 01 05
REGON 690422650, NIP 813-100-24-32

①.

②

③

1. Drzwi zewn. zach.
- 2, 3. piwnice
4. elewacja ptn.
5. ozdobna snycerka w pokoju ptn.-wsch.

④

⑤

⑥

⑦

6. ozdobna klamka
7. komin w części ptd.
8. współczesny stupek ogrodzenia
9. oryginalne drewno wewn.

⑧

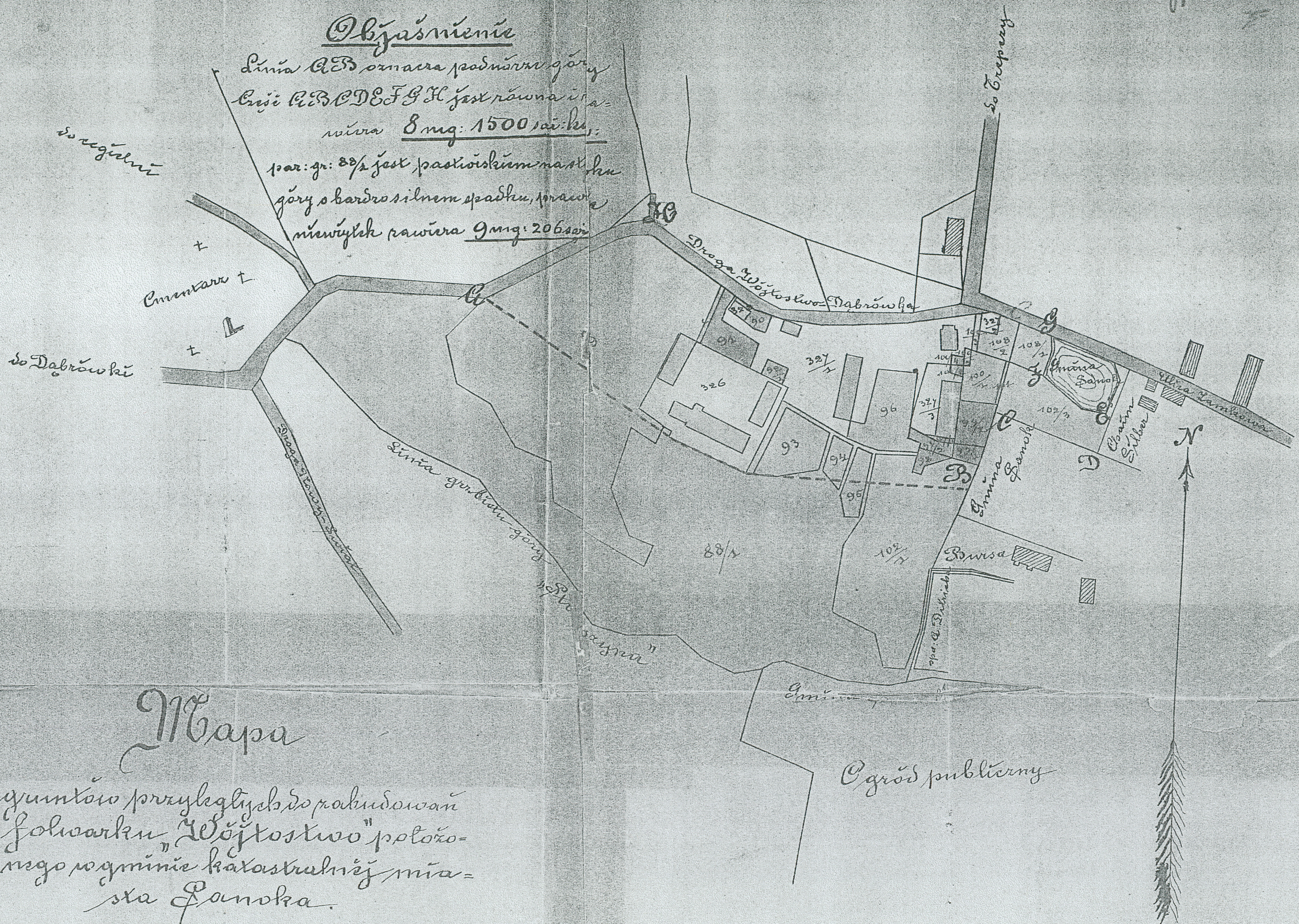
⑨

Objaśnienie

Linie AB omacka pravidelný gory
 Cise ABCDEFGH jest rovná i ra-
 vinná 8 mg: 1500, ai: ku:

1202: gr: 80 1/2 jst pastwiskiem na stoku
góry o bardzo silnym spadku, prawie
nie wykłęk rawiera 9 mg: 206 500

Игра

guinto w przyległych do parku dworku
folwarku "Wójtostwo" płocho-
nego w gminie katarskiej mia-
sta Łanoka.

Mapa

guntioo przyleglych do zabudowań
folwarku „Wójtostwo” położo-
nego w gminie krasnostawskiej mta-
sta Ponoka.

Obszar

par. gr. 88/1	pastwisko rowiera	9 mg.	206 sa: kw.
" " 89	rola	5 "	379 " "
" " 90	wgród	— "	72 " "
" " 91	"	— "	29 " "
" " 92/1, 93, 94, 95	pastw.	— "	1077 " "
" " 96	rola	— "	707 " "
" " 97/1, 97/2, 98, 99/1, 99/2	łaki	— "	548 " "
" " 100/1	rola	— "	324 " "
" " 100/2	wgród	— "	23 " "
" " 100/3	rola	— "	41 " "

Do przyniesienia 16 mg

06 sa: kw.

Ogród publiczny

Przebieganie

16 mg: 506 sa: kw.

par. gr. 100/4	wgród	rowiera	— "	21 "
" " 100/5	rola	"	— "	20 "
" " 101	pastwisko	"	— "	24 "
" " 102/1, 102/3	rola	"	2 "	765 "
" " 108/1 i 108/2	"	"	— "	455 "

par. kwd: 326, 327/1, 327/2, 327/3 i 328 " 3 " 686 "

Prace

22 mg: 877 sa: kw.

[Signature]
Przebieganie

[Signature]

ZAT. NR. 5.

von Rymanow

S

Bräuhaus

Niwa ogrody

Straszyna góra

Stadt Canal

